

treballant a Sant Gervasi

Ramon Segarra, una solució per a cada necessitat

► **Fotografies: Javier Sardá; textos: J. Sardá i J. Mestre**

Ramon Segarra Rovira va començar a treballar a la Drogueria Rovira del Galvany, el 1982, després d'acabar el servei militar. Era la quarta generació familiar a la botiga. Segons la seva mare, Montserrat Rovira, l'avi Ramon tenia sempre al punt de mira, com a referència, la drogueria Vicenç Ferrer de la cantonada de plaça Catalunya amb la Ronda Sant Pere. L'any 1910 Jaume Rovira i Creixell va obrir la 'Drogueria, Aceites y Jabones' a l'avinguda República Argentina, 59. Va donar vida al negoci fent-ho en un entorn econòmic social de necessitats i mancances en productes bàsics i matèries primeres.

L'any 1934 es trasllada al carrer Pàdua i, poc després, 1936 al carrer Saragossa, 127. Aleshores era la segona generació, la de l'avi Jaume Rovira Auleta, qui gestiona la botiga. Però el pas pel barri del Farró va ser efímer, ja que el 1940 decideixen anar al Galvany, al carrer que es deia de Molins de Rei (avui dels Madrazo), on tenia per veïna; una vaqueria. El nou comerç va prendre el nom de Drogueria Galvany de Ramon Rovira, i la seva proximitat amb el mercat, els permetia situar-se en una zona comercial en expansió. La Montserrat, filla d'en Ramon, treballa a la drogueria des de ben jove, i fa els repartiments a domicili amb bicicleta.

A poc a poc, la drogueria agafa anomenada i prestigi entre la clientela del barri i de la ciutat; se segueix el criteri de selecció de productes segons la qualitat i una àmplia gamma de manufacturats que creixia en funció de la demanda. El 1957, es va incorporar Francesc Segarra, el marit de la Montserrat, la tercera generació que converteixen la botiga de barri en una empresa familiar.

Ramon, fill de Francesc i Montserrat, va ser alumne de l'escola Nausica, situada molt a prop de la drogueria. Marta Farrés, sotsdirectora d'aquest col·legi i clienta incondicional, considera que l'empatia de Ramon és un dels seus valors a destacar, ja que transmet confiança al client amb els seus productes i consells. Ramon treballa a la drogueria com si fos una multinacional, analitzant cada oferta del mercat i les necessitats dels clients mitjançant informació i gràfiques. Recorda el seu pare com un *gentleman* del que ha conservat els valors que li va transmetre amb una màxima: "establir prioritats en la vida". Això li permet fer-se respectar en el competitiu món comercial i, sovint, no ha de penedir-se de les decisions preses, ja que són meditades.

Si ha de recomanar un producte, és decantaria pel Magnesi Clorur que el seu avi ja comercialitzava i sembla que aporta beneficis a la salut. Per la botiga, hi han passat productes mítics: el lleixiu Conejo en botella de vidre, el neteja metalls Netol, el Cerebrino Mandri que és anterior a l'aspirina, Tintes Iberia, els esmalts i pintures Titanlux, la loció d'afaitar Floïd, el detergent Norit, el sabó líquid Mistol, el midó Remy, el paper higiènic Elefante, el pal de fregar Rodex, les cremes per sabates Búfalo, Kanfort o Kiwi, el Polli o Pinza Orión contra les arnes, etc. Creu que en una drogueria ha de disposar de diversos productes per a cada cas, i pot arribar a tenir més de 100 llevataques segons el seu ús. És

per això que la gran majoria de clients pregunten i confia en els seus coneixements. Per celebrar els 100 anys d'establiment, va publicar un llibre on es recull les aportacions de les diverses generacions i com a homenatge als seus avantpassats per tot els que van fer i van passar, cosa que li han permès viure i treballar a Sant Gervasi.

La tipologia de gent que passa per la drogueria és molt variada i curiosa, per exemple recorda quan va vendre pintura de la marca Titán a Johan Cruyff quan en aquella època, ell anunciava pintures Bruguer. La varietat de productes que demanden els clients, li ha portat a disposar de més de trenta mil referències en estoc, fins i tot amb referències de fabricació exclusiva o promoguda per ell al seu proveïdor, com la galleda de fregar transparent. Els raspalls han passat a ser una de les seves especialitats: en té de tota mena, de dents amb base de fusta fins a escombretes de vàter, els de neteja de sabates o de roba, etc. I per a cada aplicació els pèls són diferents: naturals, de plàstic, de ferro... "El més adequat per a cada necessitat".

A dalt; Ramon Segarra i Montserrat Rovira, la seva mare, al despatx. A sota, una vista del sostre de la

drogueria Rovira, ben plena d'objectes. A baix, Ramon Rovira i Madrona Vendrell, els anys quaranta.

